

Działalność naukowo-pedagogiczna Wydziału Prawa Kanonicznego Akademii T. K. w Warszawie w r. szk. 1954/55

Wydział Prawa Kanonicznego, wchodzący w skład Akademii Teologii Katolickiej, powstał z sekcji prawa kanonicznego na b. Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego.

Dziekanem Wydziału jest ks. prof. dr Stefan Biskupski, prodziekanem dr Ignacy Subera.

Prace swoje w nowej organizacji rozpoczął Wydział wykładami w dniu 28. 12. 1954 r.

Na Wydziale otworzono 8 katedr. Są nimi katedry: Prawa Rzymskiego, Historii źródeł i literatury prawa kanonicznego, Historii prawa kościelnego w Polsce, Prawa karnego i postępowania karnego, Kościelnego prawa cywilnego, Procedury kościelnego prawa cywilnego, Publicznego prawa kościelnego, Międzynarodowego i Państwowego prawa cywilnego.

Wydział w roku sprawozdawczym posiadał 7 samodzielnych pracowników nauki i 6 pomocniczych pracowników nauki.

Ogólna ilość studentów wynosiła 55 osób.

Studia na Wydziale Prawa Kanonicznego trwają 4 lata, przy czym ostatni rok jest rokiem doktorskim. W 3-letnim studium, przygotowującym do magisterium, studenci przerabiają cały kodeks prawa kanonicznego.

W roku akademickim 1954/55 odbyły się następujące wykłady:
na pierwszym roku:

Historia źródeł i literatury prawa kanonicznego — ks. dr I. Subera,
Historia prawa kościelnego w Polsce i historia ustawodawstwa synodalnego w dawnej diecezji krakowskiej — ks. prof. dr P. Bober,
Prawo rzymskie — prof. dr E. Gintowt,
Prawo publiczne i filozofia prawa — ks. prof. dr J. Nowicki,
Prawo liturgiczne — ks. prof. dr St. Zdanowicz,

na drugim roku:

Prawo osobowe — ks. prof. dr S. Biskupski,
Prawo karne — ks. prof. dr M. Myrcha,
Prawo procesowe i praktyka sądowa — ks. dr Wł. Szafrąński.

Dla dekorantów prowadzili wykłady monograficzne:

ks. prof. dr S. Biskupski — Obrońca węzła,

ks. prof. dr P. Bober — Kuria rzymska,

ks. dr Fr. Bogdan — Prawo zakonne.

Na Wydziale w roku akademickim 1954/55 złożono 2 egzaminy magisterskie z pracami: „Zagadnienie procuratio abortus“, „Doradcy biskupa w świetle kanonu 105 i trzy doktorskie z pracami: „Forma zawarcia zaręczyn i małżeństwa we wschodnim kościele katolickim“, „Udział świeckich w zarządzie majątkiem kościelnym w Polsce przedrozbiorowej“ i „Źródła Zbioru Karnkowskiego“.

Rok miniony był przede wszystkim okresem organizacyjnym, w którym utworzyć trzeba było odrębną jednostkę administracyjno-naukową, dobrać kadrę naukową i tego dokonano. W drugim semestrze praca na Wydziale była już dostatecznie zorganizowana. Krótki rok akademicki (od lutego rozpoczął Wydział pracę w pełnym składzie osobowym) nie pozwolił rozwinąć szerszej działalności naukowej.

Utworzenie w A. T. K. konwiktów dla studentów przebywających stale na miejscu na czas studiów pozwoli lepiej rozplanować wykłady i ćwiczenia i umożliwi pracę i działalność naukową przez zawiązanie kół naukowych, odbywanie sesji naukowych, wygłaszanie odczytów naukowych oraz pozwoli promieniować na zewnątrz przez publikacje swoich prac naukowych w czasopiśmie Wydziału „*Polonia Sacra*“, którego pierwszy zeszyt ukazał się w czerwcu br.

Ks. Ignacy Subera

Czy teologia moralna ma szukać nowych dróg ?

(Ciąg dalszy)

I

W „*Collectanea Theologica*“ fasc. IV z 1954 od str. 575 zajął się ks. dr Olejnik moją „recenzją“ rozprawy Leclercq'a, o nauczaniu moralności chrześcijańskiej i wyraził żal, że mało poważnie potraktowałem pracę teologa lowańskiego (str. 577).

Najpierw sprawa merytoryczna artykuł mój w „*Polonia Sacra*“ (1952 s. 238—253) zatytułowany: „Czy teologia moralna ma szukać nowych dróg“ nie jest recenzją Leclercq'a, gdyż 1° tytuł musiałby być inny, a 2° w recenzji podnosi się nie tylko ujemne strony ale przede wszystkim dodatnie, których w rozprawie Leclercq'a nie brak. Dlatego tylko z okazji tej rozprawy wyraziłem żal, że jej autor zasłużony czterotomowym dziełem: *Leçons de droit naturel* (1946, 1950) z taką pewnością siebie wygłosił cały szereg zarzutów przeciw dotychczasowej